

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: T. L. N.
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., sídlem
Karlovarská 87/130, Plzeň

proti
žalované: Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát, sídlem
Štěpánská 796/44, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, č.j. ČOI 4713/22/O100/Bal/Št,

takto:

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žádný z účastníků řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 9. 3. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručenou dne 10. 3. 2022, domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 1. 2022, č.j. ČOI 4713/22/O100/Bal/Št (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto

žalobkynino odvolání proti rozhodnutí České obchodní inspekce, Inspektorátu Plzeňského a Karlovarského (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 1. 10. 2021, č.j. ČOI 119034/21/2200 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou z přestupku dle § 24 odst. 7 písm. d) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele (dále jen „*zákon o ochraně spotřebitele*“) pro porušení § 8 téhož zákona, za což jí byla uložena pokuta ve výši 80 000 Kč a propadnutí 249 ks výrobků, tj. padělků ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1. téhož zákona; současně byla žalobkyni uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Uvedeného přestupku se žalobkyně dopustila tím, že dne 26. 10. 2019 v provozovně „*prodejní jednotka D 7*“, tržnice Kostel II, Horní Folmava 43, 345 32, Česká Kubice, skladovala výrobky, které porušují některá práva duševního vlastnictví, konkrétně padělky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. n) bod 1 zákona o ochraně spotřebitele, a to 249 ks výrobků:
 - 206 ks výrobků, na kterých byla neoprávněně užitá ochranná známka Champion - č. zápisu 199784 (ÚP V-ČR) - 159 ks mikina, 24 ks tepláky, 18 ks triko a 5ks kraťasy
 - 43 ks výrobků, na kterých byla neoprávněně užitá ochranná známka FILA - č. zápisu 448755 (WIPO-CZ) - 43ks mikina.
3. Eventuálně žalobkyně v žalobě navrhla, aby bylo rozhodnuto tak, že „*uložená pokuta se snižuje*“.

II.

Žaloba

4. Žalobkyně uvedla, že považuje napadené rozhodnutí spolu s prvoinstančním rozhodnutím za nezákonné a nesprávné. Skutkový stav, jak jej vyhodnotily správní orgány, nebyl zjištěn v důsledku neúplného dokazování správně a zákonně a tedy i na tomto stavu založené hodnocení věci bylo provedeno nesprávně, nezákonně a v neprospěch žalobkyně. Žalobkyně není odpovědnou osobou za skladování výrobků, které porušují některá práva duševního vlastnictví („*padělky*“), v cizím uzavřeném objektu ozn. jako „*D7*“, ke kterému nemá žádný vztah, ani není odpovědná za jednání jiné osoby, jak je argumentováno v dalších bodech. Kromě již její argumentace uvedené zejména v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a na kterou odkazuje, reaguje dále tímto na argumentaci žalované uvedenou v napadeném rozhodnutí.
5. Žalobkyně konstatovala, že nepochybně, že byly zjištěny padělky podle uvedené specifikace v napadeném rozhodnutí v neobsazeném prodejním objektu D7 (není nikomu pronajat), na tržnici Kostel II, Horní Folmava 43, 345 32, Česká Kubice (dále též jen „*tržnice*“). Pokud žalovaná uvádí (na s. 4 posl. odst.), že z celkového množství padělků nalezených příslušníky Celního úřadu pro Plzeňský kraj (dále též jen „*celní úřad*“) v této jednotce (1 254 ks dne 26. 10. 2019 nebo 2 440 ks dne 9. 6. 2019) bylo předáno 249 ks České obchodní inspekci k dalšímu řízení, tak je nejasné, proč bylo předáno zrovna takové množství (počet kusů), když od zjištěného množství padělků se odvíjí závažnost přestupku a výše vyměřené pokuty, samozřejmě za předpokladu prokázání odpovědnosti za spáchané v zákoně popsané přestupkové jednání (viz bod 6. odvolání).
6. Žalobkyně dále uvedla, že odkazuje na prováděný monitoring na tržnici (celkem ve 3 případech), a to dne 9. 6. 2019, kdy měl být p. V. K. N., manžel žalobkyně, hlídkou celního

úřadu kontrolován v objektu D7 a mělo zde být zadrženo 2 440 ks padělků. Dále je zmiňován monitoring prováděný týž orgánem dne 22. 9. 2019, kdy opět byla zjištěna přítomnost uvedené osoby (nikoliv žalobkyně) v uvedeném objektu, a naposled dne 26. 10. 2019 došlo k zjištění jeho přítomnosti v objektu D7 spolu se zadržením padělků v počtu 1 254 ks, když celní úřad konstatuje, že ohledně manipulace s padělký touto osobou nemůže poskytnout relevantní informace. Je otázkou, z jakého důvodu tedy nedošlo k vznesení obvinění vůči žalobkyni při zjištění padělků v daném objektu již po provedeném monitoringu dne 9. 6. 2019, a byly prováděny v delších časových intervalech další 2 monitorinky v podstatě se stejným zjištěním, tj. že se p. V. K. N. nacházel v objektu D7, ale nikdy nebylo jednoznačně prokázáno, že by zbožím z tohoto objektu zásoboval provozovny žalobkyně E4 a E5 na tržnici. Pokud měl manipulovat s několika kusy oděvu v provozovně žalobkyně, jak uvádí hlídka celního úřadu při prvním monitoringu, tak žalobkyně nepopírá, že jí náhodně, občasné a krátkodobě vypomohl, ale manželé rozhodně spolu formálně ani fakticky nepodnikali a nespolupracovali při prodejní činnosti.

7. Dle žalobkyně považuje žalovaná všechna vyjádření pana V. K. N., která učinil před správním orgánem, za nevěrohodná a účelová, na s. 5. a 6. napadeného rozhodnutí zevrubně rozebírá, z jakých důvodů došla k tomuto hodnocení. Ovšem zásadní pro celou věc je to, zda lze mít za prokázaný vztah mezi padělký skladovanými v objektu D7 a žalobkyní a její prodejní činností, tj. zda osobně či prostřednictvím další osoby (svého manžela) skladovala tyto padělký v tomto objektu, jak je jí kladeno za vinu. Odvolací správní orgán - žalovaná považuje vztah mezi provozovnou D7 a provozovnami E4 a E5 provozovanými žalobkyní za bezpečně prokázaný bez důvodných pochybností. S tímto závěrem se žalobkyně zásadně neztotožňuje, považuje ho naopak za ryze spekulativní a neprokázaný. Lze zobecnit, že veškeré jednání p. V. K. N. vzhledem k objektu D7 a zjištěním padělků zde stíhá pouze a jen jeho osobu. Spojitost mezi těmito padělký a žalobkyní vyvozují správní orgány pouze ze skutečnosti, že se jedná o manžela žalobkyně, která podnikala na jiném místě na tržnici. Nejsou žádné další přímé či nepřímé důkazy, které by žalobkyni z přestupkového jednání usvědčovaly.
8. Podstatnou skutečností je dle žalobkyně ovšem i to, že v provozovnách obviněné nebyla provedena kontrola, tj. pokud měl kontrolní orgán za to, že žalobkyně má vztah k nalezeným padělkům v objektu D7, mohl tuto kontrolu provést a jednoznačně usvědčit žalobkyni, pokud by zde v její provozovně E4 a E5 byla nalezena část těchto padělků z uvedeného objektu nebo jen některé. Je irelevantní, zda p. V. K. N. souhlasil před celním úřadem se zničením zboží – padělků, stejně tak zda objekt D7 zamykal či nikoliv (ve vyjádření provozovatele tržnice je uvedeno, že objekt D7 byl volně přístupný), jedná se čistě o zjištění aktivit výlučně jeho osoby. Jeho vyjádření před kontrolním orgánem mohla být ovlivněna strachem z postihu jeho samého. Jeho znalosti českého jazyka nikdo neproěřoval, český jazyk ovládá pouze na nejzákladnější úrovni, není podnikatelem. V den kontroly byl údajně kontrolním orgánem poučen a seznámen se zaměřením kontroly a tlumočníka nežádal – v podstatě nevěděl, o co se jedná a otázkám nemohl rozumět, z důvodu obav z problémů s kontrolním orgánem podepsal vše, co mu bylo předloženo, podrobněji viz bod 7. odvolání. Řádně mu bylo tlumočeno až při ústním jednání konaném u prvoinstančního orgánu 28. 5. 2021.
9. Žalobkyně dále uvedla, že hodnocení žalované uvedené na s. 6 posl. odst. dole není přiléhavé ani ve smyslu odkazu na § 22 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), neboť v tomto

případě manžel žalobkyně není osobou, jejíž jednání by bylo přičitatelné podnikající fyzické osobě a nenaplnuje definici takové osoby uvedené v § 22 odst. 2 uvedeného zákona, nelze hovořit o jeho soustavné a trvalé výpomoci svojí manželce v podnikatelské činnosti či o společném podnikání, ani tato pomoc a její rozsah nebyl prokázán. Tuto argumentaci prvoinstanční orgán neuplatnil, objevuje se až v napadeném rozhodnutí žalované.

10. Žalobkyně též napadla výši uložené pokuty, když má za to, že vzhledem ke všem doloženým podkladům prokazujícím její ekonomické a osobní poměry je nepřiměřeně vysoká a přísná, též viz bod 9. odvolání. Navrhuje tedy její snížení ve smyslu § 78 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) na základě zjištěného skutkového stavu. K prokázání ekonomických a osobních poměrů žalobkyně odkazuje na:

- daňové priznání za rok 2018 a 2019 (doloženy do správ. spisu), ze kterého vyplývá, že její příjmy z podnikání byly i v době před propuknutím pandemie onemocnění Covid 19 nízké nebo průměrné (daňový základ za rok 2018 – cca 209 tis. Kč, za rok 2019 435 tis. Kč),

- ukončení podnikatelské činnosti, viz příloha ze spisu - údaje z veř. části Živnostenského rejstříku, z důvodu absence a nízkého zájmu zákazníků z bavorského příhraničí a propuknutí pandemie Covid 19 a s tím spojenou nemožností podnikat z důvodu vládních opatření,

- vyživovací povinnost k nezl. dítěti ve věku 13 let – rodný list je založen ve spise.

Žalobkyně obývá s rodinou nájemní byt (2+1) v D., nevlastní žádný nemovitý majetek a nedisponuje ani žádnými vyššími finančními prostředky. Nemá v současnosti trvalé zaměstnání, prostředky k životu si opatřuje ze mzdy z krátkodobých zaměstnání či brigád, usiluje o uzavření trvalého pracovního poměru na plný úvazek.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

11. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě nejprve uvedla, že setrvává na svém názoru, že z nashromážděných podkladů v jejich vzájemné souvislosti vyplývá ucelený řetězec důkazů, na základě kterých lze dovodit odpovědnost žalobkyně za zjištěné protiprávní jednání. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí zabývala všemi významnými skutečnostmi daného případu a námitky žalobkyně řádně vypořádala. Pokud jde o zajištěné množství padělků, z napadeného rozhodnutí zcela jasně vyplývá, že dne 26. 10. 2019 bylo zjištěno a zadrženo celním úřadem celkem 1 254 ks padělků – 1 005 ks bylo zničeno ve zjednodušeném řízení pod dohledem celního úřadu podle zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví (dále jen „zákon č. 355/2014 Sb.“), a 249 ks bylo předáno České obchodní inspekci k dalšímu řízení v rámci výkonu dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele (viz oznámení Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 20. 11. 2019, zn. 152505-20/2019-600000- 61). Při kontrole dne 9. 6. 2019 bylo celním úřadem zadrženo 2 440 ks padělků, které byly zlikvidovány ve zjednodušeném řízení (viz sdělení Celního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 29. 7. 2021, zn. 136452-2/2021-600000-61). Proto bylo České obchodní inspekci předáno z celkového množství padělků zajištěných při kontrolách provedených celním úřadem 249 ks padělků, které sloužily jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele.

12. K námitce žalobkyně, proč nebylo vzneseno vůči ní obvinění již při kontrole dne 9. 6. 2019, žalovaná uvedla, že v projednávaném případě byly kontroly vždy prováděny celním úřadem. Při předmětné kontrole bylo zadrženo na tržnici 2 440 ks padělků v objektu D 7, kde byl přítomen pan V. K. N., se kterým celní úřad jednal. Dle vyjádření celního úřadu došlo při této kontrole ke zničení veškerého zadržného zboží ve zjednodušeném řízení. Tato kontrola proběhla zcela v gesci celního úřadu a v rozsahu vymezeném zákonem č. 355/2014 Sb., přičemž se zde neuplatnil postup podle § 53 odst. 3 zákona č. 355/2014 Sb., dle kterého *pokud celní úřad obdržel oznámení podle odstavce 2 a jsou splněny další podmínky pro vrácení zboží osobě, které bylo zadrženo, předá celní úřad zboží orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zákona upravujícího ochranu spotřebitele k dalšímu řízení*. Česká obchodní inspekce v tomto případě nebyla ze strany celního úřadu informována o zadržném zboží a jeho využití v rámci řízení o porušení zákona upravujícího ochranu spotřebitele; proti žalobkyni tak nemohlo být vzneseno obvinění.
13. Ohledně argumentů žalobkyně, že pan V. K. N. nerozumí česky a jeho způsob jednání při kontrole byl ovlivněn strachem z postihu, žalovaná uvedla, že setrvává na názoru, že pan V. K. N. při kontrole dne 26. 10. 2019 věděl, čeho se kontrola týká - pracovníky celního úřadu byl řádně poučen a seznámen se zaměřením kontroly, přičemž neměl výhrady k průběhu jednání a nežádal přítomnost tlumočníka ani neuvedl, že nerozumí česky. Příslušníci celního úřadu tak neměli důvod se domnívat, že pan V. K. N. protokolu o zadržení zboží č.j. 152505-2/2019-600000-61 nerozumí. Příslušníci celního úřadu s ním navíc o čtyři měsíce dříve (dne 9. 6. 2019) vedli kontrolu v té samé provozovně, která se týkala rovněž skladování padělků, je proto velice nepravděpodobné, že by pan V. K. N. nevěděl nebo neměl alespoň tušení, čeho se kontrola dne 26. 10. 2019 týká. Nadto žalovaná doplňuje, že po kontrole provedené dne 9. 6. 2019 se pan V. K. N. dostavil dne 12. 6. 2019 s překladatelkou k ústnímu jednání s celním úřadem. Jednalo se tak o zcela vhodnou příležitost k uplatnění obrany a dále k tomu, aby se vyjádřil k samotnému průběhu kontroly, zda rozuměl předmětu kontroly a zda věděl, co podepisuje. V obou případech provedených kontrol však pan V. K. N. vyslovil souhlas se zničením zboží a nesnažil se žádným způsobem bránit. Žalovaná v napadeném rozhodnutí argumentovala § 22 odst. 2 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky v souvislosti s uplatněnou odvolací námitkou, že odvolatelku nelze činit odpovědnou za nalezení padělků v provozovně D 7, kde se v době kontroly nacházel její manžel. Podle § 22 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, že *za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje: a) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení, b) fyzická osoba, která plní úkoly podnikající fyzické osoby, c) fyzická osoba, kterou podnikající fyzická osoba používá při své činnosti, nebo d) fyzická osoba, která za podnikající fyzickou osobu jednala, jestliže podnikající fyzická osoba výsledku takového jednání využila*. V citovaném ustanovení se nehovoří o tom, že osoba, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, musí soustavně a trvale vypomáhat v podnikatelské činnosti, nebo by se muselo jednat o společné podnikání, jak tvrdí žalobkyně v žalobní argumentaci. K naplnění znaků předmětného přestupku došlo očividně jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě. Žalovaná považuje za zcela prokázané, že manžel žalobkyně (pan V. K. N.) vypomáhal žalobkyni s prodejem v jejích provozovnách (viz Protokol o výsledku svědka ze dne 23. 6. 2021, č.j. ČOI 83804/21 a Protokol o ústním jednání ze dne 28. 5. 2021, č.j. ČOI 72233/21/2200).

14. Žalovaná dále konstatovala, že se v napadeném rozhodnutí dále řádně zabývala v rámci přezkumu výměry pokuty ekonomickou a osobní situací žalobkyně, přičemž neshledala důvody pro její snížení. V podrobnostech žalovaná odkazuje na str. 8 a 9 napadeného rozhodnutí.
15. Žalovaná uzavřela, že má za to, že v průběhu správního řízení byl dostatečně objasněn skutkový stav věci bez důvodných pochybností, na jehož základě bylo vydáno objektivní a nestranné rozhodnutí. Žalovaná v této souvislosti odkazuje na výše uvedené vyjádření, na obsah spisu a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalovaná nepokládá argumenty obsažené v podané žalobě za dostatečný důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí, navrhuje tedy soudu její zamítnutí.

IV.

Replika žalobkyně

16. Žalobkyně podala k vyjádření žalované repliku, ve které uvedla, že má za to, že se žalované nepodařilo vyvrátit její argumentaci a hodnocení podle žalobních bodů uvedených v žalobě. Navíc:
 - je možno konstatovat určité prvky nestandardního postupu Celního úřadu pro Plzeňský kraj při provádění kontrol, které implicitně připouští i žalovaná (viz s. 3 odst. 2. shora vyjádření), když tento v podstatě svévolně a bez předem daných kritérií rozhoduje, kdy věc spočívající v zjištěném porušení právních povinností předá k řízení České obchodní inspekci pro porušení povinností na úseku ochrany spotřebitele, a kdy nikoliv.
 - ohledně odkazu na § 22 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky žalobkyně trvá ve shodě s žalobním bodem 6. na tom, že nebylo prokázáno naplnění podmínek pro přičitatelnost jednání p. V. K. N. podnikající fyzické osobě – žalobkyni. Nebyla prokázána trvalá a soustavná výpomoc této osoby žalobkyni při podnikání, ale ani žádná jiná konkrétní výpomoc, která by byla zjištěna a popsána v napadených rozhodnutích či vyjádřeních správních orgánů (např. že by za žalobkyni obsluhoval zákazníky v provozovně, zásoboval provozovnu konkrétním zbožím, prováděl úklid v provozovně atd.), je prokázán pouze rodinný vztah mezi nimi. Veškerá jeho kontrolním orgánem zaznamenaná činnost se týkala pouze jeho samotného. Výklad tohoto ustanovení proto považuje žalobkyně jako nepřipustně extenzivní.

V.

Duplika žalované

17. V duplice k výše uvedené replice žalovaná uvedla, že se ohrazuje proti tvrzení žalobkyně, že Celní úřad pro Plzeňský kraj svévolně a bez předem daných kritérií rozhoduje, kdy věc spočívající ve zjištěném porušení právních povinností předá k řízení České obchodní inspekci pro porušení povinností na úseku ochrany spotřebitele. Celní úřad při výkonu dozoru v oblasti nakládání se zbožím na vnitrostátním trhu nepostupuje svévolně, nýbrž v mezích zákona č. 355/2014 Sb., což jednoznačně vyplývá z úředních dokumentů vyhotovených příslušným celním úřadem založených ve správním spise vedeném v této věci. Institut zjednodušeného řízení o zničení zboží není „výmyslem“ celního orgánu, jedná se o možnou variantu postupu podle § 18 jmenovaného zákona, kdy zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví může být zničeno pod dohledem celního úřadu, aniž je nutné rozhodnout, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, a to za splnění zákonem předpokládaných podmínek. Při kontrole dne 9. 6. 2021 bylo zadrženo na tržnici

2 440 ks padělků v objektu D 7, při které dle vyjádření celního úřadu došlo ke zničení veškerého zadrženého zboží ve zjednodušeném řízení, tudíž nebylo žádné zboží, které by mohlo být předáno České obchodní inspekci k dalšímu řízení.

18. Ve zbytku žalovaná odkázala na vyjádření k žalobě a opětovně navrhl, aby byla žaloba zamítnuta.

VI.

Posouzení věci soudem

19. Vzhledem k tomu, že žalobkyně souhlasila s projednáním věci bez jednání a žalovaná ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu nevyjádřila nesouhlas s projednáním věci bez jednání, ač byla poučena o tom, že v takovém případě se bude mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. o věci samé bez jednání.
20. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

21. Předně je nezbytné uvést, že jak vyplývá z výroku prvoinstančního rozhodnutí, žalobkyně nebyla sankcionována za 2440 kusů výrobků zjištěných při kontrole dne 9. 6. 2019 ani za 1254 kusů výrobků zjištěných při kontrole dne 26. 10. 2019. Byla sankcionována „pouze“ za 249 kusů výrobků z 1254 zajištěných dne 26. 10. 2019. „Závažnost přestupku a výše vyměřené pokuty“ se tak neodvíjela od „zjištěného množství padělků“ při kontrolách dne 9. 6. 2019 a dne 26. 10. 2019, nýbrž od 249 kusů výrobků z 1245 zajištěných dne 26. 10. 2019, popsaných ve výroku prvoinstančního rozhodnutí. Z tohoto důvodu nebylo pro zákonnost napadeného rozhodnutí vůbec podstatné, „proč bylo České obchodní inspekci předáno zrovna 249 kusů výrobků“ či že žalobkyně nebyla sankcionována i za zbylé zajištěné výrobky. Žalobkyni bylo i přesto odpovězeno na její otázku *proč bylo České obchodní inspekci předáno zrovna 249 kusů výrobků*, a to v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 4, kde žalovaná uvedla: „Dne 26. 10. 2019 příslušníci celního úřadu kontrolovali objekt D 7 na tržnici Kostel 11, Horní Folmava 443, 345 32 Česká Kubice, kde bylo zjištěno celkem 1.254 ks padělků; z toho 1.005 ks bylo zničeno ve zjednodušeném řízení pod dohledem celního úřadu podle zákona č. 355/2014 Sb., o působnosti orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů, a 249 ks bylo předáno České obchodní inspekci k dalšímu řízení v rámci výkonu dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele. V tomto směru odvolací orgán rovnou považuje námitku odvolatelky týkající se zjištěného počtu padělků, které jí je kladeno za vinu, za nedůvodnou.“

B.

22. Pokud jde o otázku „přičitatelnosti jednání pana V. K. N.“, má soud za to, že byl skutkový stav věci zjištěn v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2, a závěry správních orgánů jsou zcela správné. Nebylo tedy třeba provést například další kontrolu, při které by „padělané“ zboží nebo jeho část bylo zjištěno přímo v provozovnách E 4 s E 5.

23. Na tomto místě je vhodné připomenout ustanovení přestupkového zákona, která se týkají „*přičitatelnosti jednání*“ v případě podnikajících fyzických osob.
24. Podle § 22 odst. 2 přestupkového zákona podnikající fyzická osoba je pachatelem též v případě, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, a která při podnikání osoby, ve vztahu ke které se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo v přímé souvislosti s ním anebo ku prospěchu této podnikající fyzické osoby nebo v jejím zájmu porušila právní povinnost, která je uložena podnikající fyzické osobě nebo fyzické osobě.
25. Ustanovení § 22 odst. 3 přestupkového zákona pak definuje, koho je nutné považovat za osoby, jejichž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě. Jak je uvedeno pod písm. a) až d) tohoto ustanovení, jsou jimi zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení, fyzická osoba, která plní úkoly podnikající fyzické osoby, fyzická osoba, kterou podnikající fyzická osoba používá při své činnosti, nebo fyzická osoba, která za podnikající fyzickou osobu jednala, jestliže podnikající fyzická osoba výsledku takového jednání využila.
26. Tím však výčet relevantních ustanovení nekončí. Zmínit je nezbytné ještě ustanovení § 23 odst. 1 přestupkového zákona, podle kterého se na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek použijí obdobně ustanovení § 20 a 21, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2 a odst. 4 písm. a) a b).
27. Stejně jako u odpovědnosti právnických osob se u podnikajících fyzických osob nezkoumá otázka zavinění. Není tedy podstatné, zda ke spáchání přestupku došlo úmyslně či z nedbalosti.
28. Obdobně jako u odpovědnosti právnických osob se podnikajících fyzické osoby mohou své odpovědnosti zprostit.
29. Podnikající fyzická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila (§ 21 odst. 1 ve spojení s § 23 odst. 1 přestupkového zákona).
30. Podnikající fyzická osoba se nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti podnikající fyzické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné podnikající fyzické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku (§ 21 odst. 2 ve spojení s § 23 odst. 1 přestupkového zákona).
31. Jak vyplývá z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, prvoinstanční orgán uzavřel, že „*z provedeného dokazování je zřejmé, že obviněná T. L. N. zásobovala své provozovny č. E 4 a E 5 padělky ze skladu (provozovna D 7), který byl od této provozovny vzdálen cca 60 — 100 metrů, a to prostřednictvím svého manžela V. K. N. Tento disponoval klíči od provozovny D 7, kterými si do ní zajišťoval vstup, neboť se jednalo o uzamykatelný prostor. Skutečnost, že toto zásobování zajišťovala osoba bez živnostenského oprávnění, byla činěna právě s ohledem na tuto skutečnost, tj. že se nejedná o prodávajícího s vazbou na prodejnu. Nicméně tato vazba mezi padělky a jejich následným prodejem na provozovně obviněné byla jednoznačně a nespochybnitelně správním orgánem prokázána. Za skladování padělků v provozovně D 7 je právně odpovědná obviněná, neboť ta tyto padělky následně nabízela k prodeji v provozovnách*

E 4 a E 5, které v době kontroly měla u příslušného živnostenského úřadu zapsány k podnikatelským účelům.”

32. Žalovaná pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí dospěla k obdobným závěrům, přičemž odkazem na ustanovení § 22 odst. 2 a 3 přestupkového zákona uzavřela, že je žalobkyně „*nepochybně odpovědná za spáchaný přestupek, neboť jednání jejího manžela, který jí vypomáhá s podnikatelskou činností, je jí přičitatelné*”.
33. Správní orgány se při svých skutkových zjištěních opíraly především o informace od Celního úřadu pro Plzeňský kraj, která prvoinstanční orgán na stranách 5 a 6 prvoinstančního rozhodnutí popsal takto: „*Dne 30. 7. 2021 správní orgán obdržel od celního úřadu vyjádření č.j. 99308/21, ze kterého vyplývá, že v provozovně D 7 byl V. K. N. kontrolován příslušníky celního úřadu i dne 9. 6. 2019, přičemž v provozovně bylo zadrženo 2.440ks padělků. Jednání V. K. N. je detailně popsáno v úředním záznamu z provedené kontroly č.j. 83251-3/2019- 600000-61 ze dne 10. 6. 2019. Z cit. úředního záznamu je zřejmé, že po provedeném monitoringu, který prováděla část hlídky CU v civilním oděvu, byla vytipována provozovna E 4 a 5, u které bylo zjištěno, že při obsluhování zákazníků z ní vychází muž vietnamské národnosti směrem do části tržnice označené písmenem D. Po nějaké době se vždy vrací do provozovny E 4 a 5 a přináší vždy několik kusů oděvů. Proto byl tento muž při dalších odchodu od provozovny následován hlídkou v civilním oděvu. Muž vietnamské národnosti zamířil k uzavřené provozovně označené D 7, kterou odemkl a vešel dovnitř. Následně vstoupila do skladu hlídka celního úřadu, prokázala se služebním průkazem a požádala prodejce o průkaz k prokázání totožnosti. Bylo zjištěno, že se jedná o pana V. K. N., nar. X., adresa D. Pan V. K. N. byl informován o zahájení kontroly, s jejím zaměřením, byl poučen o svých právech a povinnostech a bylo mu předloženo pověření ke kontrole č.j. 83251/2019 — 600000 — 61. Při ústním jednání konaného dne 12. 6. 2019 V. K. N. ke kontrole provedené dne 9. 6. 2019 uvedl, že měl zájem o pronájem prodejního místa označeného D 7, které má pronajatý p. N. V. T., místo trvalého pobytu Ch., který mu ve čtvrtek 6. 6. 2019 zapůjčil klíče od prodejního místa, aby si jej mohl prohlédnout, o tom, že jsou zde padělky nevěděl. Dále uvedl, že p. N. V. T. je momentálně na dovolené nicméně po jeho návratu se s ním spojí a dostaví se na celní úřad k podání vysvětlení. Ústnímu jednání byla přítomna N. T. L., která panu V. K. N. tlumočila do vietnamského jazyka. Jak je dále patrné ze zaslání vyjádření CÚ pan N. V. T. se na CÚ nedostavil. Dále je zde uvedeno, popř. i doloženo, že během provedené monitoringu dne 22. 9. 2019 je V. K. N. příslušníky CÚ zachycen při příchodu do provozovny D 7 a po uzamčení provozovny a odchodu z ní, když nese v levé ruce zboží. Dále je zde uvedeno, že pan V. K. N. do protokolu o zadržení zboží č.j. 83251- 2/2019-600000-61 ze dne 9. 6. 2019 souhlasil se zničením zboží ve zjednodušeném řízení, neměl námitky ani výhrady k průběhu jednání a nežádal přítomnosti tlumočnicka, ani neuvedl, že nerozumí česky. Byl řádně poučen a seznámen se zaměřením kontroly a podepsal výše uvedený protokol o zadržení zboží a poučení. V průběhu provádění kontroly nepodal pan V. K. N. odvolání proti rozhodnutí o zničení ve zjednodušeném řízení ani námitky proti protokolu o kontrole. Ohledně kontroly provedené příslušníky CÚ dne 26. 10. 2019 je ve vyjádření CÚ uvedeno, že se příslušníci neměli důvod domnívat, že p. V. K. N. protokolu o zadržení zboží č.j. 15205-2/2019-60000 nerozumí. Pan V. K. N. byl řádně poučen, seznámen se zaměřením kontroly a v protokolu o zadržení zboží souhlasil se zničením zboží ve zjednodušeném řízení, neměl námitky ani výhrady k průběhu jednání a nežádal přítomnost tlumočnicka ani neuvedl, že nerozumí česky. V průběhu provádění kontroly nepodal odvolání proti rozhodnutí ve zjednodušeném řízení ani proti protokolu o kontrole. Ohledně manipulace se zbožím je celním úřadem sdělováno, že V. K. N. manipuloval se zbožím při provedené kontrole dne 9. 6. 2019 a při provedeném monitoringu*

dne 22. 9. 2019, ohledně manipulace dne 26. 10. 2019 v provozovně D 7 nemůže celní úřad sdělit relevantní informace.”

34. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že činnost pana V. K. N. pro žalobkyni, způsob jeho „výpomoci“ podnikání žalobkyně i účel využívání provozovny D 7 byl dostatečně osvědčen zaznamenanými zjištěními Celního úřadu pro Plzeňský kraj. Žalobkyně pana V. K. N. používala při své činnosti, který plnil úkoly žalobkyně, a proto je jeho jednání v souladu s ustanoveními § 22 odst. 2 a 3 přestupkového zákona žalobkyni přičitatelné.
35. Dlužno doplnit, že skutečnost, že žalobkyně „využívala“ pana V. K. N. při svém podnikání, nerozporuje ani žalobkyně. Žalobkyně k tomu v žalobě uvedla, že „nepopírá, že jí náhodně, občasné a krátkodobě vypomohl”.
36. Tvrdí-li pak žalobkyně, že „manželé rozhodně spolu formálně ani fakticky nepodnikali a nespolupracovali při prodejní činnosti” či že „nebyla prokázána trvalá a soustavná výpomoc”, je nutné uvést, že ustanovení § 22 odst. 2 a 3 přestupkového zákona činí podnikající fyzickou osobu odpovědnou z důvodu přičitatelnosti i v případě „netrvalé a nesoustavné výpomoci”. Podstatným totiž je, zda v případě konkrétního jednání fyzická osoba plnila úkoly podnikající fyzické osoby, resp. byla při podnikání použita.
37. Žalobkyně se mýlí, pokud se domnívá, že byl prokázán pouze rodinný vztah mezi ní a panem V. K. N. a že žádná jiná konkrétní výpomoc, která by byla zjištěna a popsána v napadených rozhodnutích či vyjádřeních správních orgánů (např. že by za žalobkyni obsluhoval zákazníky v provozovně, zásoboval provozovnu konkrétním zbožím, prováděl úklid v provozovně atd. Žalobkyně v této souvislosti pomíjí skutečný obsah správních rozhodnutí, když lze odkázat na shora uvedenou citaci části odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, kde bylo popsáno zaznamenané zjištění Celního úřadu pro Plzeňský kraj. Zejména na pasáž: „...byla vytipována provozovna E 4 a 5, u které bylo zjištěno, že při obsluhování zákazníků z ní vychází muž vietnamské národnosti směrem do části tržnice označené písmenem D. Po nějaké době se vždy vrací do provozovny E 4 a 5 a přináší vždy několik kusů oděvů. Proto byl tento muž při dalších odchodu od provozovny následován hlídkou v civilním oděvu. Muž vietnamské národnosti zamířil k uzavřené provozovně označené D 7, kterou odemkl a vešel dovnitř. Následně vstoupila do skladu hlídka celního úřadu, prokázala se služebním průkazem a požádala prodejce o průkaz k prokázání totožnosti. Bylo zjištěno, že se jedná o pana V. K. N., nar. X., adresa D.”
38. Sám pan V. K. N. svoji „výpomoc” žalobkyni popsal do protokolu ze dne 23. 6. 2021, když uvedl, že žalobkyni s prodejem v provozovnách (E4 a E5) vypomáhá cca 1x za 14 dnů.
39. Nejinak tomu bylo i dne 26. 10. 2019, když pan V. K. N. do protokolu ze dne 23. 6. 2021 vypověděl, že jej žalobkyně poprosila, aby opravil závadu na prodejně a od ostatních prodejců slyšel, že v provozovně č. D 7 jsou prkna, která může použít, provozovna byla otevřená (nebyla uzamčená), když do ní vstoupil, viděl zde pouze padělky, pak přišla kontrola, prkna zde neviděl, pouze padělky, byl zde poprvé, občas viděl, že tam někdo vešel.
40. Žalobkyně do protokolu ze dne 28. 5. 2021 ke dni 26. 10. 2019 uvedla, že pan V. K. N. šel do skladu, provozovny č. D 7, který je vzdálen cca 60 až 100 m od provozoven, kde podniká, pro prkna, která potřebovali v provozovně, šel tam sám a šel tam proto, že mu ostatní prodejci řekli, že si tam může jít pro dřevo, klíče od skladu žalobkyně nemá, nemá je ani pan V. K. N.

41. Z obsahu výpovědi pana V. K. N. i žalobkyně tak vyplývá, že pan V. K. N. dne 26. 10. 2019 žalobkyni „vypomáhal“ při jejím podnikání a do provozovny č. D 7 šel v souvislosti s touto výpomocí. Plnil tak úkoly podnikající fyzické osoby, resp. byl při podnikání použit, a proto je jeho jednání v souladu s ustanovením § 22 odst. 2 a 3 přestupkového zákona přičitatelné žalobkyni.
42. Žalobkyně jistě mohla vyvrátit správnost skutkových závěrů správních orgánů vycházejících ze záznamů Celního úřadu Plzeňského kraje, a to předestřením věrohodné skutkové verze reality, která by v případě jejího prokázání osvědčila, že vše proběhlo jinak. To se však žalobkyni nepodařilo.
43. Soud má ve shodě se správními orgány za to, že tvrzení žalobkyně i pana V. K. N. o důvodu jeho přítomnosti v provozovně č. D 7 dne 26. 10. 2019 jsou nevěrohodná, tudíž nezpusobila vyvrátit správnost skutkových závěrů správních orgánů. Tedy, že provozovna č. D 7 sloužila pro účely podnikání žalobkyně jako sklad „paděleků“, které do jejích provozoven E 4 a 5 v případě zájmu zákazníků přinášel pan V. K. N. V této souvislosti je vhodné zmínit zejména to, že pan V. K. N. nebyl v provozovně č. D 7 poprvé, což vyplývá i z protokolu sepsaného dne 12. 6. 2019 za přítomnosti tlumočnice, kde se zmínil i o dražbě klíčů, a že dne 22. 9. 2019 byl na zachycen i fotograficky.
44. Dlužno doplnit, že žalobkyně netvrdila žádnou skutečnost odůvodňující zproštění její odpovědnosti (§ 21 odst. 1 a 2 ve spojení s § 23 odst. 1 přestupkového zákona).

C.

45. Podle § 78 odst. 2 s.ř.s. rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odstavce 1, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.
46. Soud neshledal důvodným návrh žalobkyně na snížení pokuty, neboť nemá za to, že by pokuta byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši.
47. Žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 80000 Kč. Žalobkyně byla sankcionována za přestupek podle § 24 odst. 7 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele, za který bylo možné v souladu s ustanovením § 24 odst. 14 písm. d) téhož zákona uložit pokutu do výše 5000000 Kč. Pokuta tak byla uložena při dolní hranici možné sazby, a to ve výši 1,6% z maximální výše pokuty. Proto již z tohoto důvodu ji není možné považovat za pokutu uloženou ve zjevně nepřiměřené výši.
48. Prvoinstanční orgán se odůvodněním výše pokuty podrobně vypořádal v odůvodnění prvoinstančního na stranách 8 až 13. Žalovaná pak v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 7 až 9. Žalobkyně závěry správních orgánů v žalobě konkrétním způsobem nerozporovala. K jejímu obecnému tvrzení o „přísnosti“ uložené pokuty, že ani toto zjevnou nepřiměřenost pokuty nedokládá. Zde lze odkázat zejména na velký počet zajištěných „paděleků“ a skutečnost, že se žalobkyně již obdobného deliktu dopustila, přičemž postih za tento delikt ve výši 5000 Kč ji od spáchání dalšího deliktu ve větším rozsahu (249 kusů výrobků namísto původních 43) nijak neodradilo.
49. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008-133 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) uvedl, že

„správní orgán ukládající pokutu za jiný správní delikt je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Správní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobila mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“

50. Pokud jde o „ekonomické a osobní poměry žalobkyně“ tyto žalobkyně obdobně namítala již v průběhu správního řízení a správní orgány se s nimi vypořádaly v odůvodnění svých rozhodnutí. Prvoinstanční orgán na straně 8 a 9 odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, žalovaná pak na straně 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobkyně závěry správních orgánů v žalobě konkrétním způsobem nerozporovala.
51. Tvrzení žalobkyně v žalobě, která ukončila podnikatelskou činnost o své vůli, a uvedla, že prostředky k životu si opatřuje ze mzdy z krátkodobých zaměstnání či brigád, aniž by sdělila, kolik činil a činil její měsíční příjem po ukončení podnikání, nelze považovat za osvědčení likvidačního charakteru uložené pokuty. Žalobkyně neprokázala, že by její ekonomická situace byla natolik nepříznivá, že by nebyla schopna pokutu ve výši 80000 Kč uhradit. Soud má ve shodě s žalovaným za to, že výše pokuty může být po ukončení podnikání pro žalobkyni citelná, avšak tato skutečnost sama o sobě likvidační charakter pokuty nedokládá. Dlužno doplnit, že žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobkyni sdělila, že může eventuálně požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách.

VII.

Rozhodnutí soudu

52. Soud neshledal žádný z žalobkyní uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

53. Soud neprovedl žádný z žalobkyní navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

IX.

Náklady řízení

54. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 27. března 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu